

Phấn đấu

Linh mục Girolamo Moretti (1879–1963) dòng Phanxicô, Ý, chuyên gia khoa chiết tự (graphology: phân tích chữ viết). Năm 1914, giáo sư sử gia Clemênti nhờ ngài nghiên cứu một bút tự. Kết quả: chủ nhân bút tự có “triệu chứng nhu nhược và khuynh hướng trả thù”. Lúc này sử gia mới cho ngài biết đó là chữ viết của thánh Giuse Cupertino (1603-1663), quan thầy các phi công và phi hành gia (vì thánh nhân thường được ơn bay lơ lửng). Nghe vậy, lm. Moretti sợ hãi nghĩ mình đã quá làm lẫn...nhưng sử gia trấn an rằng kết luận trên sát với nghiên cứu của mình về tiểu sử thánh G. Cupertino.

Thấy vậy giáo quyền giao cho lm. Moretti nghiên cứu và đánh giá chữ viết của 58 vị thánh (chỉ giao bút tự, không cho biết tên). Phân tích xong, lm. Moretti lo sợ -đến nỗi nhất quyết giải nghệ; suốt 3 năm ngài không động đến chuyện “bói chữ” nữa- vì căn cứ vào chữ viết, 58 vị thánh trên là những kẻ đầy thói hư tật xấu và có khuynh hướng vô luân, Tuy nhiên giáo quyền vẫn một mực yêu cầu ngài cứ tiếp tục để mọi tín hữu thấy: dẫu như thế, nhưng các thánh đã phấn đấu đến... nên thánh, thì ai cũng có thể nên thánh nếu biết phấn đấu. (xem thêm tr. 62)

Chuyện trên nảy sinh 3 ý: 1. Ai cũng có thể nên thánh. 2. Miễn biết phấn đấu. 3. Phấn đấu đúng mục tiêu.

Thật vậy, nên đổi cách nghĩ: đang sống không ai là thánh (không ai là thần tượng), chỉ có người phấn đấu nên thánh hay không.

Tiếp theo, làm người hơn nhau có biết phấn đấu để hoàn thiện hay không.

Cuối cùng, chọn mục tiêu “...hoàn thiện như Cha các con trên trời là Đấng hoàn thiện...” (Mt 5,48) để phấn đấu; không chọn mục tiêu danh vọng, giàu sang, vui thú...

Người nhiên tính càng xấu, phấn đấu càng khó, thì nên thánh càng cao... chẳng thế mà 2 tông đồ Phêrô và Phaolô từ những tay “loạn thần tặc tử” đến trở thành thánh cả.

Con người nhìn nhau qua thành tích; Chúa nhìn qua thiện chí phấn đấu; nhờ đó mới có cơ sở để hiểu lòng nhân hậu Chúa; nhờ đó mới có cơ sở để hiểu nhiều sự cứu rỗi bất ngờ vào phút chót (anh trộm lành là ví dụ).

Tin dựa vào lòng thương xót Chúa là tốt! Nhưng tin sự phấn đấu của ta –dù đôi khi lơ lửng, dù lắm lúc trầy trật- làm động lòng thương xót Chúa... thì tốt hơn. Chỉ cậy vào lòng thương xót Chúa mà không phấn đấu thì trẻ con quá!

“Đạo nhất nhi dĩ”(lẽ phải chỉ có một) cho nên cỗ nhân cũng không dạy khác: “Tự trợ giả thiên trợ”(tự giúp mình thì trời giúp), ý của cỗ nhân “tự trợ” là phấn đấu.

NK